eelmisel aastal. Selline tõus ei kujuta enam lühiajalist konjunktuurilist võnget, vaid meie tööstuse aktiivsuse järjekindlat tõusu. Juba kolm aastat kestnud tõusust on haaratud kõik tööstusharud. 1935. a. 1. detsembriks oli suur- ja kesktööstuses üle 6000 (17,5%) töötaja enam kui 1929. aastal. Kõigis tööstusharudes, peale paberitööstuse, oli töötajate arv suurem kui 1929. aastal. Nii ületas töötajate arv keemiatööstuses 1929. a. seisu 102% (peamiselt õlikivitööst. arvel), toidu- ja maitseainete tööstuses 37%, kehakatte- ja pudukaupade tööstuses 42%, mineraalide töötlemises 24%, metallitööstuses 19%, nahatööstuses 14%, murdudes ja kaevandustes 12%, polügraafiatööstuses 5%, tekstiiltööstuses 11% ja puutööstuses 7%. Ainult paberitööstuses oli 1935. a. töötajaid 8% vähem kui 1929. a.

Hooajalised kõikumised tööliste arvus iga aasta pole päris ühtlased. Toome seepärast veel võrdluse tööliste keskmiste kuuarvude vahel.

Tööliste keskmine arv kuus suur- ja kesktööstuses (ehitustöö arvestamata).

	1935	1934	1933	1932	1929
Tööliste arv	34 590	30 688	26 387	26 001	31 922
% (1932 = 100)	133	118	102	100	123

Võrreldes tööliste arvu kõige madalama seisuga aasta omaga (1932) on tõus kolme viimase aasta jooksul 33% ja 1935. a. oli tööliste keskmine arv kuus ligi 9% kõrgem kui 1929. a.

Veelgi suuremat tõusu näitab töötundide arv. Selles tõusus avaldub esijoones töönädala pikenemine, sest kriisiaastail töötasid mitmed ettevõtted ainult 4—5 päeva nädalas.

Eesti kroonika 1935, lk. 50